

[Tesdaorpf.]

stilling, og de betaler ikke nogen som helst tillokkende pris for træet til dritlerne, men betydeligt mindre, end eksporten af bøgefirkanter, som var den anden mulighed, kunne give.

Et andet eksempel er, at statsbanerne som følge af, at der ikke gives tilladelse til eksport af sveller fra Danmark, før det danske behov for sveller er dækket, kan købe deres sveller til 21 kr., medens Tyskland byder ca. 31 kr.

Endelig kan jeg nævne, at der i den tyske celluloseindustri og i kulminerne er et betydeligt behov for nåletræ, men skovbruget kan ikke udnytte denne eksportmulighed fuldtud på grund af eksportbegrænsningen, som ganske vist ikke gælder de helt små dimensioner, men de lidt større dimensioner. Jeg antager, at den stærke eksportbegrænsning sker navnlig af hensyn til kasseindustrien.

Mit spørgsmål til den højtærede minister er da, om ministeren på baggrund af disse korte eksempler og først og fremmest på baggrund af de forhold, de dækker, fortsat mener det rimeligt at opretholde en så stærk begrænsning af træeksporten som den, der praktiseres i dag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): I besvarelse af det ærede medlem hr. Tesdorpf's spørgsmål vil jeg gerne indledningsvis sige, at eksportforbudet for træ stammer — som det ærede medlem også var inde på — fra krigens begyndelse, og begrundelsen for at indføre det dengang var fortrinsvis af forsyningsmæssig art. Regeringen har bestræbt sig for i så vidt omfang, som det har været forsyningsmæssigt og valutarisk forsvarligt, at lempe de forskellige eksportforbud; og også indenfor de kategorier af træ, som det ærede medlem var inde på, er der sket en lempelse. For nåletræets vedkommende gælder det, at der i øjeblikket praktiseres fri udførselslicentiering af egentlig savskåret nåletræ, medens eksporten af uforarbejdede varer er begrænset til småeffekter i tykkelser under

11 cm samt et mindre kvantum piloteringspæle.

Med hensyn til bøgesveller og bøgefirkanter ligger det sådan, at direktoratet for vareforsyning har udsendt tilsagn om eksport for ca. 16 000 m³ bøgefirkanter i indeværende kalenderår, hvilket kvantum skulle svare nogenlunde til den forventede overskudsproduktion på dette område. For mere forarbejdede bøgetræsemmer udstedes eksporttilladelser relativt frit. For bøgesvellerne gælder, at den danske produktion helt og fuldt aftages af DSB, og jeg kan oplyse, at DSB endnu ikke har fået dækning for sit 1956-forbrug.

Som det ærede medlem vil se, har man altså nøje fulgt udviklingen på dette område og har lempet det gældende eksportforbud, hvor dette har været muligt.

Nu er det tænkeligt, at det ærede medlem vil sige, at den storm, vi fornylig havde, har gjort spørgsmålet særlig aktuelt. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at varedirektoratet er parat til, hvis der skulle blive tale om udbud af mere træ, end der er brug for på hjemmemarkedet, at give tilladelse til eksport af den overskydende mængde. Jeg forstod, at det ærede medlem også var interesseret i et godt hjemmemarked, og netop dette hensyn har været afgørende for direktoratets stilling. Men såfremt der nu efter stormen skulle komme et større udbud, vil der altså kunne udstedes eksportlicenser.

Tesdaorpf: Må jeg stille den højtærede minister et tillægsspørgsmål, for ministeren talte jo mest om forsyningen af hjemmemarkedet, og jeg synes også, det er naturligt, at man såvidt muligt forsyner hjemmemarkedet. Men den pris, hvortil hjemmemarkedet bliver forsynet, bliver ikke en fri pris, når man ikke har mulighed for at handle andre steder; så har man nemlig ikke mulighed for at sige, at hvis man ikke får den rigtige pris, vil man eksportere. Mit tillægsspørgsmål går da ud på, om ministeren ikke mener, at man ved hjælp af eks-